

20. februar 1835 blev der indleveret en skrivelse til kong Frederik 6. (1768-1839, reg. fra 1808). Underskrifterne – 5-600 danske borgere, heriblandt universitetsprofessorer og embedsfolk – advarede mod at skærpe censurlovgivningen ('Trykkefriheds-Anordningen'). Kongens svar, der blev offentliggjort en uge senere (og sikkert er skrevet af hans statsminister), er blevet sammenfattet i udtrykket „Vi alene vide.”

Collegial-Tidende nr. 9, 28. februar 1835

Hans Majestæt Kongen har under 26 d. M. allernaadigst rescriberet¹ Cancelliet saaledes:

„I Anledning af en til Os indsendt allerunderdanigst Ansøgning ville Vi herved allernaadigst have Vort Danske Cancellie paalagt at foranstalte indrykket i Collegial-Tidenden følgende Vor allerhøieste Resolution:

„„Det har været Os uventet at see, at flere af Vore kjære og troe Undersaatter have kunnet ansøge om at ingen Forandring i Trykkefriheds-Anordningen maa foretages; thi ligesom Vor landsfaderlige Opmærksomhed stedse har været henvendt paa at bidrage Alt hvad der stod i Vor Kongelige Magt til at virke for Statens og Folkets Vel, saaledes kan Ingen uden Vi alene være istand til at bedømme hvad der er begges sande Gavn og Bedste, hvilket Vi ogsaa fremdeles med samme Iver og usvækket Kjærlighed til Vort Folk ville være betænkt paa at fremme.””

Befalende Eder Gud!”

¹ rescribere: give en skriftlig befaling.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 9. Den 28de Februar 1835.

Redigeret, forlagt og udgivet af
Conferentsraad og Generalprocureur Ørsted.

Trykt hos F. D. Nisb, Østergade Nr. 53.

Hans Majestæt Kongen har under 26 d. M. allernaadigst rescriberet Cancelliet saaledes:

„I Anledning af en til Os indsendt allerunderdanigst Ansøgning ville Vi herved allernaadigst have Vort Danske Cancellie paalagt at foranstalte indrykket i Collegial-Tidenden følgende Vor allerhøieste Resolution:

„„Det har været Os uventet at see, at flere af Vore kjære og troe Undersaatter have kunnet ansøge om at ingen Forandring i Trykkefriheds-Anordningen maa foretages; thi ligesom Vor landsfaderlige Opmærksomhed stedse har været henvendt paa at bidrage Alt hvad der stod i Vor Kongelige Magt til at virke for Statens og Folkets Vel, saaledes kan heller Ingen uden Vi alene være istand til at bedømme hvad der er begges sande Gavn og Bedste, hvilket Vi ogsaa fremdeles med samme Iver og usvækket Kjærlighed til Vort Folk ville være betænkt paa at fremme.””

Befalende Eder Gud!”